

sagt i deres Program: Vi kræver ingen Særstilling i Samfundet, men kun en Hjælp. Vi vil gerne betale Renterne og selv tage Ansvaret og selv bære det mulige Tab, der maatte fremkomme, hvis der skulde ske noget i vore Laaneforeninger. I Lovforslaget foreslaas det, at Staten skal bære Halvdelen af Tabet ved Udlaan til Laaneforeningernes Medlemmer og Foreningerne det halve.

Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling i et Udvalg. Det er af Betydning, at vi er enedes om, at det ikke alene er Statshusmændene, der skal hjælpes, men alle, der har Trang til det, og som har oprettet Brug, naar de stedlige Laaneforeningers Bestyrelse anbefaler dem som værdige og trængende til saadanne Laan.

Ulrich: Dette at oprette Drifts-laaneforeninger for mindre Jordbrugere finder vi fra vor Side er en god Tanke. Vi vil være med til at støtte denne Tanke og til, at Staten støtter den gennem Laan til disse Foreninger.

Det er for en Gangs Skyld en Tilfredsstillelse at se, at man her ikke stiller et Krav til Staten uden selv at ville yde noget til Gengæld, idet man netop her stiller ret skarpe Krav til sig selv. Det forekommer os, at de samvirkende Husmandsforeninger maa være det Udvalg, som har udarbejdet dette Lovforslag, taknemmelige. Jeg tror, at det er udarbejdet paa en saa sund og god Basis, at det vil danne et virkelig godt og sundt Grundlag for de Laaneforeninger, man ønsker dannet. Jeg kan ikke tro andet end, at disse Foreninger, som absolut kalder paa Samhørigheden blandt Husmændene, vil bevirke, at Husmændene vil betragte det som en Æressag at holde Foreningerne fri for Tab. Derfor bliver Faren for Staten ved at gaa med til at yde disse Laan ganske minimal.

Det ærede Medlem Hr. Olufson talte meget om, at denne Tanke havde været fremme før, og jeg kunde forstaa paa det ærede Medlems Tale, at han i og for sig ikke havde ventet Tilslutning fra det konservative Parti, idet han mente, at kun 3 Partier her i Tinget havde Interesse af denne Sag. Jeg vil gerne i den Anledning sige, at vi fra konservativ Side netop flere Gange har udtalt Sympati for de Husmænd, det her drejer sig om, men de forskellige Forslag, der har været fremme, har ikke været grundet paa en saa god og sund Tanke som den, dette Lovforslag hviler paa.

Lovforslaget gaar jo ud paa gennem Stats-Laanefonden at yde indtil 1 Mill. Kr. i 10 Aar til disse Foreninger som Laan. Nu forlanger jeg selvfølgelig ikke, at den højtærede Landbrugsminister skal være inde i, hvorledes Stats-Laanefonden befinder sig, men jeg vil anmode den højtærede Landbrugsminister om om muligt at skaffe sig Oplysning hos sin Kollega Finansministeren om, hvorledes Stats-Laanefonden har det, for det kan ikke nytte noget, at man vil tage noget fra et Sted, hvor der ingen ting er, og jeg har en lumsk Mistanke om, at Stats-Laanefonden for Øjeblikket er fuldstændig blottet for Midler. Derfor kunde det være rart at faa at vide, hvorledes Landbrugsministeren har tænkt sig denne Mangel paa Midler afhjulpet, thi det kan selvfølgelig ikke hjælpe, at man staar og lovgiver og siger, at man tager, naar man ikke ved, hvor man skal tage fra. Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne udtale vort absolutte Ønske om at være meddelagtig i at faa dette Lovforslag vedtaget i dette høje Ting. Selvfølgelig vil der være nogle ganske faa Ændringer, vi ønsker gennemført, men de er dog ikke af en saadan Beskaffenhed, at jeg ønsker for Øjeblikket her nærmere at dvæle derved.

Niels Frederiksen: Jeg kan anbefale det foreliggende Forslag og vil takke den højtærede Landbrugsminister for dets Fremsettelse. Som det fremgaar af Bemærkningerne og af Bilagene til Forslaget, er dette affattet i nøje Overensstemmelse med den Indstilling, som de samvirkende danske Husmandsforeninger har afgivet vedrørende denne Sag.

Det er, som allerede bemærket af det ærede Medlem Hr. Olufson, en Sag, der gentagne Gange har været drøftet i dette høje Ting, og jeg skal ikke komme ind paa en Udredning af Sagens Gang gennem Tinget under tidligere Forhandlinger, men vil dog gerne gøre en enkelt Bemærkning. Naar nemlig det ærede Medlem Hr. Olufson sagde, at Landbrugsministeren var nødt til at fremsætte et Forslag som det foreliggende, selv om Virkningen deraf ikke vilde være af samme Art som af det af Socialdemokratiet i sin Tid fremsatte Forslag, maa jeg dog alligevel formode, at den højtærede Landbrugsminister synes bedre om det foreliggende Forslag end om det, han i sin Tid selv fremsatte. Ganske vist er jeg overordentlig smigret ved, at man i saa Henseende viser Husmandsforeningerne stort Hensyn; men saa stort et Hensyn, at man